

Hôm Nay Ngày Không Có Nắng

Hôm nay, ngày không có nắng. Đài đã báo từ hôm qua...Sáng, nghe eo óc tiếng gà, nghe không được giòn giã mấy...

Góc vườn, cỏ, hoa, thức dậy. Mặt trời còn ngủ trong sương. Bình minh không có ánh dương. Anh không có em bên cạnh...

Sáng nay, ờ nhỉ trời lạnh. Lạnh đủ se lòng nhớ thương. Em chắc đang ở phi trường...ngày nào em cũng công tác!

Em nói em lên Đà Lạt, em cùng bạn tới vùng sâu. Đường em đi có nhiều cầu, đường em đi qua nhiều suối...

Em sẽ trở về chiều tối. Em đã mượn phòng hotel. Người ta ai cũng muốn yên, còn em thì luôn năng động...

Anh thấy em như cái bóng – cái bóng một con chim xanh. Tiền kiếp em đã gặp anh. Và anh...yêu người tiền kiếp!

Chúng ta như đàn lồi nhịp: em còn Tổ Quốc, anh xa...Anh đi kiếm một nụ hoa thối hương về cho em nhé!

*

Hôm nay...chắc trời nhỏ lệ để cho sông biển thêm đầy. Phải chi hoang đảo biết bay, sẽ bay về em, vui nhỉ?

Chúng ta nói gì cho phí? Ngưu Lang Chúc Nữ nói gì? Mỗi năm một đêm, mấy khi? Hai đứa mình hai Thế Kỷ!

Anh đi trồng hoa tứ quý. Yêu em yêu trọn bốn mùa. Nhớ hoài Đà Lạt, ngày xưa, em là hoa vàng bên suối...

Trần Văn Lệ